

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Don Bosco Onroerend Goed BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 13 B lit. g) w związku z art. 4 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że dostawa budynku, który został częściowo wyburzony z uwagi na planowane zastąpienie go nowym budynkiem, który ma zostać wybudowany, podlega podatkowi od wartości dodanej?
2. Czy na udzielenie odpowiedzi na to pytanie ma wpływ kwestia, czy to sprzedający czy też kupujący budynek zlecił rozbiórkę i zostaje obciążony związanymi z tym kosztami, rozumiejąc, że dostawa podlega podatkowi od wartości dodanej tylko wtedy, gdy sprzedający zlecił rozbiórkę i zostaje obciążony kosztami tej rozbiórki?
3. Czy na udzielenie odpowiedzi na pytanie pierwsze ma wpływ kwestia, czy to sprzedający czy też kupujący budynek sporządził plany nowego obiektu budowlanego, rozumiejąc, że dostawa podlega podatkowi od wartości dodanej tylko wtedy, gdy sprzedający sporządził plany nowego obiektu budowlanego?
4. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy podatkowi od wartości dodanej podlega każda dostawa, która ma miejsce po momencie, w którym faktycznie rozpoczęte zostały roboty rozbiórkowe bądź po późniejszym momencie, w szczególności po momencie, w którym rozbiórka jest znacznie zaawansowana?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-477/08)

(2009/C 69/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i M. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 20 października 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, s. 22.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 9 września 2008 r. w sprawie T-224/08 Fornaci Laterizi Danesi SpA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 18 listopada 2008 r. przez Fornaci Laterizi Danesi SpA

(Sprawa C-498/08 P)

(2009/C 69/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fornaci Laterizi Danesi SpA (przedstawiciele: Fornaci Laterizi Danesi SpA, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 września 2008 r. w sprawie T-224/08, notyfikowanego telefaksem w dniu 12 września 2008 r. i przesłanie spraw do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji;

- tytułem subsydiarnym, w razie nieprzekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, uwzględnienie żądań skarżącej przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Błędne domniemania prawne, błędne uzasadnienie, błędne zastosowanie rozpatrywanego przepisu prawa, brak postępowania dowodowego (art. 30 akapit piąty, AT. 249 i 254 WE w związku z art. 6 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności).

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy w świetle prawa wspólnotowego krajowy organ regulacyjny jest właściwy do kontroli przestrzegania zakazu określonego w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7—20; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 323—336.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21—32; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 337—348.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33—50; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 349—366.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51—77; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 367—393.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 28 listopada 2008 r. — Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie/Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-522/08)

(2009/C 69/32)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe zezwala Państwom Członkowskim na wprowadzenie zakazu adresowanego do wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne, uzależniania zawarcia umowy o świadczenie usług od zakupu innej usługi (sprzedaż łączona), w szczególności, czy tego rodzaju środek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Dyrektyw pakietu telekomunikacyjnego (dyrektywa nr 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń ⁽¹⁾); dyrektywa nr 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej ⁽²⁾); dyrektywa nr 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej ⁽³⁾ oraz dyrektywa nr 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników ⁽⁴⁾)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 4 grudnia 2008 r. — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG przeciwko „Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

(Sprawa C-540/08)

(2009/C 69/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG

Strona pozwana: „Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) ⁽¹⁾ lub inne przepisy tej dyrektywy stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym zapowiadanie, oferowanie lub przyznawanie nieodpłatnych dodatków do druków periodycznych, jak również zapowiadanie nieodpłatnych dodatków do innych towarów lub usług, z zastrzeżeniem wymienionych enumeratywnie wyjątków, jest niedozwolone bez konieczności sprawdzania w indywidualnym przypadku wprowadzającego w błąd, agresywnego lub w inny sposób nieuczciwego charakteru praktyki handlowej, również wtedy gdy uregulowanie to służy nie tylko ochronie konsumentów, lecz także innym celom, które nie są objęte przedmiotowym zakresem zastosowania tej dyrektywy, przykładowo utrzymaniu pluralizmu mediów lub ochronie słabszych konkurentów?